

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3:30
Pol leta . . . „ 6:60 | En mesec . . . „ 1:10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. več na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | En mesec . . . „ 1:40
Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Vihar v Parizu.

Odkar je pozabljena pesem „En reveillant de la revue . . .“ in je legel nje junak, general Boulanger v zgodnji grob, ni Pariz videl tacihi viharjev, kakor minoli teden, in vlada je morala nastopiti z največjo energijo, da zagotovi red in mir.

Čim je zatisnil prezident Faure oči, začelo se je neko nemirno gibanje. Paul de Casagnac, strastni bonapartist, je v svojem listu čustvom nezadovoljnih dal izraza z besedami „Zdaj je pravi čas (za prevrat), a nihče se ne prikaže,“ začeli so nezadovoljniji na svojo roko rogovilliti, so sebnost ko je bil izvoljen novi prezident.

Od dneva volitve novega prezidenta so se brez prenehanja ponavljali izgrede in demonstracije, ki so časih zadobile prav opasen začaj. Policija je morala z orožjem poseči vmes in je tekem jednega tedna aretovala nad 1000 oseb, a nastopiti je moralo tudi vojaštvo. Politično vreme je bilo prav tako, kakor pred velikimi revolucijskimi katastrofami.

Mirni in trezni Méline je sam priznal, da je pravi vzrok vseh notranjih bojov — afera Dreyfus. Ta afera že davno ni več

pravno vprašanje. Že davno ne gre več za to, je-li Dreyfus kriv ali nedolžen. Različni pretendenti so se polastili te afere, in klerikalci, ki so povsod jednaki, so se jim pridružili, da bi skupno z njimi v motni vodi ribarili. Pri aferi Dreyfus se gre samo še za to, ali bodi Francija republika ali monarhija.

Minoli teden je bil skrajno kritičen in če je Francija ta kritičen trenutek srečno prebila, se ima za to največ zahvaliti pretendentom, ki so precej klaverni junaki in nimajo prav nobene tistih lastnosti, ki narede človeka popularnega. Pretendentje na francosko krono so sami smešni lahkoživci, kateri bi ne bili Franciji čisto nič nevarni, da jih ne podpirajo brezdomovski klerikalci.

Najresnejši trenutek v teh viharjih dnovih je pa bil Deroulédov poskus, uprizoriti s pomočjo vojaštva atentat na republiko. Delali bi Deroulédu krivico, če bi ga dolžili, da je agent monarhistov. Ne, Derouléde, bivši častnik, ki je zložil mnogo jako popularnih vojaških pesmij, je samo pretiran šovinist, ki sovraži parlamentarno republiko. Kakor je bil svoj čas najgorenejši pristaš operetnega generala Boulangerja, tako je zdaj ljut sovražnik vseh tistih, hi imajo oblast v rokah in je nečejo z njim deliti, tistih, ki francoske politike ne vodijo po načrtih, katere je ustvarila razgreta domišljija fantastičnih oficirjev. V ostalem pa je Derouléde dosti nedolžen človek, kateri ni v stanu prouzročiti vojaškega pronuncijamenta.

Deroulédov poskušeni atentat na republiko je končno prisilil vlado, da je začela energično postopati proti tistim, katerim je dobro vsako sredstvo, da bi podkopali republiko. Vlada je udušila poulične demonstracije, razpustila ligo patrijotov in začela korenito preiskavo. Doslej še ni dognana, da bi bil Derouléde stal na čelu kakemu komplotu in bržčas je tudi sedaj le na svojo roko rogovillil, kakor za časa Boulangerja, ali vlada je spoznala, da je že preveč zamudila in da zamore samo z odločnim postopanjem krotiti nasprotnike republike.

v družini, ki bodi nasičen, je svinja, saj je poklicana, da bodo od nje siti vsi drugi.

V Rocci omogočijo svinje, da se v Rocci na čast mađonni in patronu vsako leto priredi koncert, zažge umetni ogenj in uprizori tombola. Zato pa tirjajo od patrona in madone razne nasprotné usluge, in Ročanke smejo celo leto sanjati o srečonosnih številkah za tombolo. Le da jim te v istini nikdar ne prinesejo sreče.

Da še jedenkrat opozorimo na važnost ročanskih svinj: vse leto hodijo žene in otroci v dolino in tam nabirajo v hrastovih gozdih želode. Ako je žival s temi napitana, doživi Rocca krog božiča veliko žalno in veselo slovesnost: vsi zvesti, debeli hišni prijatelji se pokoljejo. Ves teden traja praznik, katerega se udeleži tudi dete v materinem naročju. Najprvo se meso osoli, potem prekadli v oni jedini sobi, kjer se na tleh užge ogenj. V tem času se baha vsaka hiša s stropom, na katerem je mozaik iz šunk in špehom.

Koncem marca se oblože mož, žena in otrok z ostanki bivšega sodruga in romajo k čestitemu samostanu Grottaferata. Tam, na veliki njivi pod platanami, so kmalo nakopičeni čudni, rujavi, vonjavi griči od vsega, kar se je dobilo od svinj; tam se gnetó rujavi bivalci Sabina, Abruzzov,

Toda s tem še ni zagotovljen mir. Red je narejen, pod žrjavico pa tli dalje. Krizi, ki pretresa Francijo, ne bo prej konec, dokler se republika zopet ne oklene tradicij Thiersovih, Gambettovih in Ferryjevih. Ako to stori, jej monarhistično-klerialno gibanje ne bo nevarno.

Škofov zavod in kmetski trpini.

(Dopis iz kranjske okolice.)

Z veliko unemo pripravljva se duhovščina lepe naše kronovine, na čelu ji škof, da ustanovi zavod, za kateri tirja „desetino“ že od nas in jo bo še od naših potomcev. Prepozno — pravijo — je, da se njega ustanovitev prepreči; prepozno, da se denarni in krvni davek našega, do mozga izkoriščenega in izmučenega kmeta odstrani. Prepozno! pravi gospod knezoškof, in beseda njegova odmeva v srcih kmet-skih trpinov kakor povelje, ki žene nedolžne žrtve poginu v žrelo.

Kmet — beseda nesrečna! A še nesrečnejša usoda njegova. Izkoriščevalci njegovi so pijavke, ki pijejo tako dolgo, dokler onemogle ne odpadejo. Kamor se ozreš, povsod beda, povsod samozatajevanje, povsod pomanjkanje, povsod pa vidiš, kako se trudi kmet in delavec s krvavimi žulji, da ohranita sebi in svojcem obstanek. Od vseh strani se pritiska na njega, — glavno ulogo pa igra duhovščina, ki je po ogromni večini slepo udana svojemu pastirju. Poznam župnika, ki se je zelo nepovoljno izrekel proti škofovemu zavodu, a vsejedno je, seveda na ukaz, oznanil z lece, da se bode pobiralo „kvaterni teden“ za škofovi zavod.

Trdi se, da duhovnik govori „ex offio“ vedno nezmotljivo in po svojem trdnem prepričanju. Ali je bil ta duhovnik tudi trdno prepričan, da je ta zavod za izveličanje bodoči slovenski inteligenci neobhodno potreben!?

Vedno kriče odvisne slovenske novine po organizaciji kmetov, seveda v korist odvisnim svojim strankam. Navdušeno tekmujejo mej seboj dopisniki, ne toliko v ko-

rist organizaciji sami, kakor zato, da se prikupijo svojim glavarjem z upanjem, da si pridobe mesta, s katerih bodo lepega dne prezirljivo v vsi svoji mogočnosti gledali žrtve svojega samoljubja. Lepa prilika škofovim privrzcem ponuja se sedaj. Po vsi kronovini naši nastavljeni so duhovniki, ki nikakor ne mislijo nasprotovati ideji škofovi; temveč tekmujejo mej seboj, kdo bo večjo svoto poslal za temelj zavodu, ki bo stal ubožni naš narod stotisoče. Splošno je znano, da so mošnjički naših duhovnih gospodov precej trdno zavezani. Če se pa hočejo gospod škofu prikupiti, treba je denarja, mnogo denarja. Naš kmet je veren. Vera je podlaga vsemu njegovemu delovanju. Le predobro je znano to njegovim izkoriščevalcem in zagotovljeni smo, da bode marsikateri od ust odtrgani groš iz žuljave roke romal v nenasitni žep zato, da za bodoči škofovi zavod pripravljajoči se gospodje duhovni-profesorji ne bodo tako stradali na univerzah, kakor stradajo sedaj prostomisleči dijaki ubožnih kmetov.

Kmetje so menda samo zato tukaj, da imajo nekateri duhovni gospodje prijetno in brezskrbno življenje, in da jim pomorejo po možnosti z različnimi darovi do ugleda in mastnih služb?!

Kmet je trpin in ostane trpin, dokler se ne bode zavedel svoje samostojnosti. Samostojnost in neodvisnost doseči pa more le z organizacijo na podlagi brezobzirnosti napram neštevilnim nasprotnikom. „Slovenec“, „Slovenski List“ in „Domoljub“ kričé na vse pretege: kmetu se mora pomagati, kmet se mora rešiti, kmet mora priti do blagostanja. Navajajo konsumna društva, kmetijske zadruge in škofov zavod. To so tri poslednje reči: smrt, sodba in — večnost za kmeta. Kakor že omenjeno, bo škofov zavod stal ogromno denarja — stotisoče! in večinoma naj plača ta ogromni znesek, kmet in delavec! Kmet bo plačal za jedenkrat mali znesek po 2kr. za se in za svojce tudi po 2 kr. To je res malo, a če vzamemo obširno vas na Gorenjskem ali Dolenskem, je veliko. Vzemimo n. pr. Šenčur, ki ima preko 700 prebivalcev. Ta vas plačala bi

nejših stoletjih zopet našlo ali pa ostalo za vse čase pokopano.

Nekega poletnega dne so nabirale Ročanke v neki jami svojega gorovja pozzolansko prst, ko dokopale do svetle stvari. Groza se je polastila poštenih Ročank. Nič drugega niso mislile, kot da je to hudičovo maslo, da je peklenšček sam, ki se je pokazal v taki podobi, da poseti Ročane. Bežale so, spravile ves kraj v strah, tekale k kuratu, češ v jami preži sam peklenšček, na krščanske duše Ročanske. Duhovni glavar je poznal svoje podložnike. Hitro je oblekel mažni plašč, vzel stolo, napolnil posodo do vrha z blagoslovljeno vodo, vzel tudi blagoslovljeno svečo s seboj, ukazal dečku, da natrosi sveže mire na žrjavico in bil tako pripravljen na cel legijon hudičev.

V procesiji so se odpravili Ročani tje, kjer so videli ženske grozno prikazen. Tu je moral deček toliko časa vihteti kadilnico, da je bila skala, v kateri je bila duplina, zagnjena v gosto meglo. Nato se je odpravil kurat v jamo in škropil za seboj, pred sabo in krog sebe z blagoslovljeno vodo. Ko je bil v duplini, so padle zunaj ženske na kolena in zagnale grozovit vik in krik . . .

(Dalje prih.)

LISTEK.

Madonna della Rocca.

Povest. — Spisal Rikard Voss.

I.

(Dalje.)

Povsem pomagano pa bi bilo Ročanom, ako bi jih mogel njih vrli dušni pastir z zelo živahnim opisom, kako je v puščavi mana padala, vsak dan nasititi, ter tako za svoje ovčice ne le peklenko trpljenje, temveč tudi nebeško veselje praktično uporabiti. Žal, da ostane nasičanje z mano povsem brez zaželenega učinka. Pri predstavljanju tega hranilnega dežja zapusti Ročane povsem njih domišljija, tako da čutijo dostikrat najrealnejši glad. Sicer znašajo pod svojo skalno gnezdo na začuvnan kraj nekaj zemlje za njive, tudi naša njejo nekoliko ječmena in boba one velike, kiselske vrste; a od tega ne more biti sit Ročan z ženo, otrokom in svinjo.

Pred vsem ne svinja, saj ona je v vsaki ročanski družini glavna oseba. Na ulici se igrajo otroci z njo, kot z vrstnikom; v grmičevju teka za gospodarjem kot pes, v hiši stanuje in spi, je in pije skupno s možem, ženo in otrokom v isti sobi. Prvi

Volščanskih gor; tam se baranta z rimskimi kupci; tam se dobe quattrini. In quattrini veljajo tudi Ročanom več nego nebasa.

II.

Znamenitost Rocce je bila madonna della Rocca.

Ta madonna ni bila slika, temveč kip, starinska soha iz marmorja. Ta krasota iz časov poganstva je došla že v prošlem veku v Rocco.

V starih časih je bil v sosedni Palestini svetovno slaven tempelj Fortune. Nad vse krasno svetišče so pogostoma razdejali sovražniki, a po vsakem opustošenju so je vnovič in čudovitejši krasoti zgradili. Rim je bil že davno krščanski, ko se je v Palestini še vedno častila velika boginja usode. Šele v srednjem veku je prišlo starodavno prorokovališče propadati in raz zemlje se izgubljati. Pri raznih pustošenjih, katere sta pretrpela mesto in svetišče, so skušali prebivalci razun svojih zakladov rešiti tudi množico kipov, tempeljskih orodij in daril pred ropajočimi Goti, Vandali in Rimljani. Pri tem se je marsikako nesmrtno delo skril v sosednjih duplinah in jamah, tako v Castel San Pietro, v Cavi, Capranici Rocci. Mnogo tega so zasledili sovražniki, drugo so spet prenesli v Palestino, marsikaj se je pozabilo, založilo, se v poz-

na leto samo 56 gld. — v 15 letih pa z obrestmi več kakor 1000 gld.!!

Skoraj polovica plačevalcev je takih, ki živé iz rok v usta, in vsak, ki se noče zameriti škofu in župniku, bo plačal, samo da bo, kakor se je že marsikateri izrekel, „mir“ imel. V vasi Šenčur dala je neka ubožna žena zadnja dva krajcarja s solznimi očmi nabiralcu s pripombo: „Na, pa ne bom fantku kruha kupila!“ Ali ni, gospod knezoškof, to v nebo upijóč greh!?

Rečeno je, da so to prostovoljni doneski. V fari Smlednik samo jeden ni plačal, in mož je že danes razupit po celi Gorenjski kot pravi brezverec, ki nima več vere, ker ne uboga celo škofa in duhovnih gospodov.

Če končno premislimo in upoštevamo, da v naši kronovini več kakor tretjina delavcev in kmetov s krvavimi žulji služi, da prerede sebe in svoje, in da bodo plačali v teku 15 let približno 200.000 težko zasluženih goldinarjev za škofov závod, samo da se njih potomci vzgoje za to, da bodo drli svoje sodobnike ravno tako brezobzirno, kakor se derejo sedaj njihovi očetjé.

200.000 gld. Kako krasna ustanova bi bila to za naše ubožne dijake! Približno 200 dijakov dobivalo bi hrano vsaki dan in vsaki dan spominjali bi se svojih dobrotnikov.

200.000 gld., zares krasna ustanova za ubožne, onemogle delavce in kmete, za njihove vdove in sirote! 500 ustanov á 25 gl.! Koliko solz in gorja, bede in pomanjkanja bi se ublažilo. Koliko onemoglih bolnikov hira v največji bedi in pomanjkanju, ter zre gotovi smrti v oči, ker ni od nikjer pomoči, od nikjer tolažbe. Ali bi ne bilo lepše gospod knezoškof, da bi izdali proklamacijo na duhovnike kronovine kranjske, da prispevajo k ustanovi za onemogle bolnike in starce?! Koliko vroče molitve pošiljali bi onemogli ubožci pred prestol Najvišjega in prosili blagoslova svojim dobrotnikom! Tedaj bi postali Vi popularen, za srečo naroda vnet pastir, in še pozni rodovi bi se spominjali Vas, kot rešenika sedaj od vseh strani zatiranega neroda.

V Ljubljani, 27. februvarja.

Za skupni nemški program.

Te dni so imeli zaupniki čeških Nemcev v Pragi dve konferenci, pri katerih so baje določili svoje narodno-politične zahteve. Doselej sta dovršena dva referata za češke in za moravske Nemce. Ko se dovrše ostali, skliče predsednik zaupnih mož, dr. Funke vse zaupnike na Dunaj, kjer se potem dožene celotno skupni nemški program. „Pester Lloyd“ poroča, da bo do tega prav težko prišlo, kajti nasprotja mej posameznimi strankami so velika, ter so stališča Baernreitherja, Grabmayerja in grofa Stürgkha prav različna.

Učiteljstvo in dunajski antisemiti.

V zadnji seji dunajskega občinskega sveta je interpeliral obč. svetnik Sonntag župana dr. Luegerja tako-le: Pri zadnjih imenovanjih so preskočili več definitivnih podučiteljev in podučiteljic z 12, 13, 14, 15, celo 16, 17, 18 službenimi leti, drugi s 6 ali 7 leti pa so dobili učiteljska mesta. Prav tako niso imenovali provizoričnih učiteljev in podučiteljic z 10, 14, celo z 18 službenimi leti, drugi s 6, 5 ali celo s 3 pa so postali definitivni. Ali se zdi županu tako postopanje mestnega sveta pri imenovanju učiteljev pravično? Ali bo župan še nadalje trpel tako samovoljnost? Ali se zdi županu dostojno in moralno, da krščanski socialisti tem načinom škodijo svojim nasprotnikom mej učiteljstvom? — Dr. Lueger je na to odgovoril: Ni res, da škodimo svojim političnim nasprotnikom s tem, da jih ne pustimo avanzirati; res pa je, da Schönererjanci in socialni demokratje ne bodo avanzirali! — Taka je pravičnost krščanskih socialistov; tako ceni dr. Lueger osebno prepričanje!

Zadnje dejanje ogerske krize.

Danes bode sprejeto v avdienci pri cesarju novo Szellovo ministerstvo, da priseže. Zajedno bode sprejet baron Banffy, kateremu izroči cesar sam insignije velikega križa Štefanovega reda. Szellovo ministerstvo bode imelo jutri opoldne prvo sejo, v kateri se stilizira program nove vlade. Ta program se bo prečital v sredo dopoldne v parlamentu, popoldne pa v magnatski zbornici. S tem je kriza končana, kajti predsedstvo parlamenta bode nedvomno izvoljeno že v prvih sejah.

Vstaja na Filipinih.

Zadnje sredo in zadnji četrtek so Filipinci zopet vroče napadali Amerikance, ki so imeli pri tem znatne izgube. Aguinaldo izjavlja, da je proklamacija, s katero se naznanja smrt vseh tujcev na Filipinih, ponarejena, lažnjiva. Aguinaldo obžaluje, da so ostala njegova dolgotrajna pogajanja z generalom Otisom brez vspeha, da je postal boj za svobodo Filipin neizogiben. Vodja vstašev trdi, da je v svojih zahtevah odnehal več kot bi bil smel, toda Amerikanci so bili neizprosní. Sedaj ga preganjajo kot puntarja, ker ni dovolil, da postane njega domovina sužinja Amerike.

Dopisi.

Z Vipavskega, 23. februvarja. V „Soči“

smo zadnjič čitali dopis o kmetijskem šolstvu na Slovenskem. Klaverno razmere v goriški kmetijski šoli, v kateri je zdaj le pet učencev, in katera bi v drugačnih okolištinah tudi nam Vipavcem lahko veliko koristila, dočim nam sedaj čisto nič ne hasne, so dopisniku „Soče“ narekovale naslednje besede: „Pet učencev — je li to mogoče?! — Pred letom je prišel prvi tečaj z 12 učenci in tekom leta jih je odpadlo malone dve tretjini!! — Kaj je temu krivo?! — Po strokovnjaškem mnenju je organizacija te institucije do cela tako nesrečna, kakor sploh institucija sama od nekdaj sem. Organizacija je pa vsaj posredno odvisna od vodstva, in vodstvo je v prvi vrsti merodajno za renomé in prihodnost take institucije. — Kje je napaka?! — Kakor italijanski kmetijski šoli je tudi slovenski odmenjenih 8 štipendij po 100 gld. na leto. — Kako je torej, da preostajajo sedaj tri štipendije, da pohajajo Primorci slov. kmetijsko šolo na Grmu, ko jim je goriška veliko bližje?! — Fin de siecle! — In kaj se vse sliši o tej šoli, o gorostasnih nedostatkih! — Že vrabci na strehi čvrčijo, kako „kujušno“ kmetujejo na kmetijski šoli. Ali vedó naši poslanci kaj o tem ali ne, a sčasom pridejo vendar-le do prepričanja, da je ta šola slovenskim kmetovalcem pluska v obraz, da ima naš davkoplačevalec od nje toliko koristi, kakor od lanskega snega, in da je skrajni čas, preosnovati jo do dna, sicer bi bilo bolje odpreti lepo poslopje na tržaški cesti kakemu drugemu dobrodelnemu namenu! Nadejamo se, da merodajne osebe končno vender-le spregovoré odločilno besedico, doslej je bilo vedno, ko se je govorilo o tem zavodu, tako rekoč — „über allen Gipfeln ist Ruh.“

A tudi našemu kmetu se polagoma odpirajo oči, bolj in bolj prihaja do prepričanja, kako po nepotrebnem se zametavajo tisočaki, ki bi tlačnemu davkoplačevalcu desetkrat bolj koristili, če bi se jih na kak drugi način v prid obračalo, če bi služili ne samo v prid posamičnikov, temveč v blagor kmetijstvu cele dežele. Naša deželna kmetijska šola stane na leto 6000 gld. Pošk traja dve leti (12.000 gld.), tedaj stane vsak učenec 2400, reci: dvatisočinštiristo goldinarjev. Koliko bolje bi bilo ustanoviti 10 (če je treba tudi več) deželnih ustanov po 150 gld. na leto, ter pošiljati naše ukaželjne mladeniče v kmetijsko šolo na Grm, ki je srečnejša od naše. Imeli bi ne samo garancijo za popolnejšo izobrazbo naših sinov v kmetijstvu, vrhu tega še 4500 gld. v povzdigo našega zanemarjenega kmetijstva! Posebno pa bi z darili za umno vinogradarstvo in sadjarstvo, za prikladne praktične goveje hleve, za uzorne mlekarne itd. dosegli, če bi se jih vsako drugo ali tretje leto že za naprej razpisalo, velikan-ske napredke v našem kmetijstvu. Koristili bi s tem sto in sto kmetovalcem, a izšolali vrh tega večje število mladeničev v umnem kmetijstvu. Potovalni učitelj vinarstva in sadjarstva s sedežem v Gorici bi pa popolnoma zadoščal potrebam naših kmetovalcev, jaz sem celo prepričan, da bi si pridobil več zaupanja, kakor si ga je pridobil zamogla naša deželna kmetijska šola. Jaz mislim, da nas ne sme biti sram, če tudi opustimo ta slovenski zavod, če si pri tem zdatno izboljšamo naše kmetijstvo. Zakaj se na jedni strani tisočaki poizgubljajo v pesek, ko imamo na drugi strani tako malo v kmetijstvu izobraženih ljudi, toliko revnih, a naprednih kmetovalcev, ko pogrešamo v vinarstvu, sadjarstvu toliko, toliko izboljšav, ko nimamo v celi deželi niti jedne umne mlekarne, ko nam manjka zavarovalnic za živino in še sto in sto drugih reči!

Zares tužno je naše kmetijstvo in tužno ostane, dokler ne posežejo v terazmere višje nevpogljive sile, nas učeče, kako naj v prid obračamo narodne kapitale! — To je pametna beseda, kateri mora pritrditi vsak, kdor o stvari kaj razume. Izvršiti se da ta nasvet toliko laglje, ker je šola na Grmu v vsakem oziru jako dobra. Ta šola, katera šteje letos, če smo prav poučeni, blizu 40 učencev, si je pridobila že veliko zaslug za kranjsko kmetijstvo. Razen Kranjcev jo obiskujejo tudi nekateri Stajerci, Korošci, Primorci in Hrvatje, a gotovo, če bi se število gojencev pomnožilo, bi se šola še razširila kolikor treba, ter bi mogla tako zadoščati vsem potrebam.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. februvarja.

— **Osebné vesti.** Zdravnik gosp. dr. Janko Robida na Dunaji je bil imenovan v društvu za psihijatrijo in nevropatologijo soglasno rednim členom. — Okrajni glavar v Tolminu, namestniški svetnik, grof Friderik Marenzi, pride kot referent k namestništvu v Trst, vodstvo okr. glavarstva v Tolminu pa se je poverilo znanemu nadkomisarju pri okr. glavarstvu v Gorici, g. Bogoljubu Prinzigu. — Pravni praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani, g. Mirko Grasselli, je imenovan avskultantom. Brzjavni revizor, g. Alojzij Majstrovich, v Pazinu je premeščen v Ljubljano, na njegovo mesto pa pride stavbni adjunkt, gosp. Ivan Stolf, v Trstu.

— **Trgovinska in obrtniška zbornica za Kranjsko** ima jutri, v torek dne 28. februvarja t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani sejo. Dnevni red: 1. Predložitev zapisnika zadnje seje. 2. Poročilo predsednika. 3. Volitev zborničnega predsedstva. 4. Poročilo o prošnjah učencev in učenk na c. kr. strokovnih šolah za ustanove. 5. Dopis c. kr. deželne vlade za pospeševanje pletarstva v Kropi. 6. Tarifa za javno tehtnico v Ljubljani. 7. Prošnja za semnje v Mokronogu. 8. Prošnja občine Št. Jernej, da bi se konjski semenj prvi ponedeljek po sv. Jožefu razširil v živinski semenj. 9. Poročilo o preuredbi § 11. pravil okrajne bolniške blagajne v Ljubljani. 10. Prošnja za ustanovo trgovske šole v Postojini. 11. Prošnja zadevajoča obdačenje akcijskih družeb. 12. Prošnja za oproščenje potrošnine za detamriran sirup iz krompirja za obrtne namene.

— **Gostovanje gospe Kullich-dr. Linhartove** zanima vse glasbene ljubljanske kroge, saj se je nadejati za jutri, torek, prav posebnega užitka v našem gledališču. Gospa dr. Linhartova je zbudila že s svojim sodelovanjem pri zadnjem koncertu „Glasbene Maticé“ splošno oduševljenje, in soglasno so pisali takrat kritiki najlaskavejše ocene. Vloga Aide je mej najboljšimi vlogami gospe dr. Linhartove, ki jo bode pela slovensko.

— **Slovensko gledališče.** V poslovalo od ljubljanskega gledališkega občinstva je pel včeraj gosp. Rus ulogo Lorenca v „Fra Diavolu“. Pel je, kakor vedno, lepo, čustveno, s polnim, močnim glasom ter se je posebno odlikoval v zadnjem dejanju s hvaležno pesmijo, ki mu je tudi sinoči naklonila poseben aplavz. Sploh je občinstvo g. Rusa ves večer prav iskreno aklamovalo ter se je pristrčno od njega poslovalo. V zadnjem aktu mu je bil poklonjen lep šopek. Gospod Rus je bil slovenski operi krepka podpora, in žal nam je, da gre za boljšim kruhom v tuji svet, kamor jih je šlo že mnogo pred njim. Drugi solisti — zlasti gg. Rašković in Noll, gospa Polakova in gdč. Radkiewicz — so storili v polni meri svojo dolžnost. Parter je bil prazen, sicer je bilo gledališče dokaj dobro obiskano.

— **Laška obstrukcija.** V petek je stal pred dež. sodiščem v Trstu slovenski kmetovalec Kik, ki je na dotično vprašanje predsednikovo izjavil, da ne zna drugega jezika nego slovenskega. Ex-offo zagovornik je na to zahteval, naj se pokliče tolmač. Tej zahtevi sta se uprila predsednik in zastopnik drž. pravdnštva, rekši, da je slovenščina v Trstu sodni in deželnonavadni jezik, in da se mora slovenski razpravljati, a zagovorniku, da bode slovenske izpovedi tolmačil predsednik. Zagovornik Cuzzi pa je trdil, da slovenščina v Trstu ni ne sodni, ne deželni jezik, a ker je sodišče njegovo zahtevo, naj se pokliče tolmač, odklonilo

je zbežal iz dvorane. To postopanje laškega šovinista je samo smešno, kajti s tako obstrukcijo ne bodo laški juristi spravili iz sveta zakonitega dejstva, da je slovenščina v Trstu deželnonavadni jezik.

— **Regulacija učiteljskih plač na Stajerskem.** Deželni odbor je že formuliral svoje predloge, kako se naj regulirajo plače. Toda naj nikdo ne misli, da se je kaj oziral na učiteljske zahteve. Povsem pravični sestav po personalnih razredih se perhorecira in hoče se obdržati sestav krajevnih razredov s sedanjimi postavki 600, 700 in 800 gld. (Gradec 900 gld.) Za poboljšek se predlaga: a) 100 gld. aktivitetne doklade (ki se pa ne všteta v pokojnino) za definitivno nameščenim učit. osebje; b) starostne doklade (kvinkvenije) po 100 gld. (sedanje doklade te vrste so v tem smislu zvišati z onim dnevom, ko dobi zakon veljavo). c) jednorazredničarjem se pripozna opravn. doklada 50 gld., voditeljem večrazrednic pa za vsak daljni razred 25 gld. več, toda toda skupno opravn. doklada ne sme presegati 200 gld. Ravnatelj meščanskih šol dobo 250 gld. funkcijske doklade. Starostne in funkcijske doklade se všteta v pokojnino, aktivitetna doklada pa ne. d) Definitivno nameščenim učiteljem na meščanskih šolah se pripozna za 200 gld. viša plača, kakor ljudskim učiteljem v istem kraju. e) Učne osebe, ki so dosegle sicer že spridevalo učne usposobljenosti, a nimajo definitivnega mesta, dobo kot prov. učitelj(ice) 600 gld., one, ki imajo le spridevalo zrelosti, pa kot prov. učitelj(ice) 420 gld. nagrade. Pomožni učitelji brez vsakega spridevala (!) dobo 360 gld. nagrade. f) Mesta podučiteljev(ice) se opusté.

— **Iztiran publicist.** Visoka vlada je ukrenila nekaj jako modrega: iztirala je veleuglednega francoskega publicista gosp. Charlesa Loiseau, avtorja znamenite politične študije „Le Balkan slave et la crise autrichienne“. Gosp. Loiseau, svak konta Vojnovića, tajnika črnogorskega kneza, je iskren prijatelj avstrijskih Slovanov in jeden najunetejših zagovornikov jugoslovanskih narodov. Čim je izdal omenjeno svojo knjigo, katero so pri nās seveda konfiscirali, začela se je proti njemu velika gonja, v katero so vsled upliva madjarskih krogov posegli tudi organi ministerstva zunanjih del. Tem organom grofa Goluchowskega se je posrečilo, pretrgati zveze, katere je imel g. Loiseau z nekimi jako uglednimi francoskimi revijami ter doseči, da dotične revije zopet služijo nemški in madjarski ideji. Kaj je vzrok, da je bil g. Loiseau sedaj celo iztiran iz cele Cislajtanije, in da je moral nemudoma zapustiti Dalmacijo, nam še ni znano, mislimo, da bi oficijozus grofa Goluchowskega, dunajski „Fremdenblatt“ prav lahko dobesedno ponatisnil vse to, kar je na adresu francoske vlade napisal povodom iztiranja korespondenta „Neue Fr. Presse“, dr. Frischauerja.

— **Društvo tiskarjev na Kranjskem** je ravnokar izdalo svoje letno poročilo za čas od 1. januarja do 31. decembra 1898. Društvo, ki je imelo v tem letu 103 člene, izkazuje v računskem zaključku 4503 gld. 90 kr. dohodkov in 4374 gld. 65 kr. izdatkov. Društveno premoženje se je pomnožilo za 129 gld. 25 kr. ter znaša 17.228 gld. 24 kr. Premoženje je razdeljeno na naslednje zaklade: bolniški zaklad 1902 gld. 81 kr., invalidni zaklad 8558 gld. 13 kr., vdovski zaklad 4677 gld., sirotinski zaklad 1825 gld. 55 kr., zaklad za podporo členov brez posla 143 gld. 10 kr. in zaklad za podporo členov na potovanju 301 gld. 19 kr., od katerih svot pa je odbiti deficit izobraževalnega zaklada v znesku 179 gld. 54 kr. — Pri sobotnem občnem zboru bili so izvoljeni za leto 1899. v odbor sledeči gg.: L. Werzak, predsednik; A. Höfler, podpredsednik; O. Platin, računovodja; J. Klovár, blagajnik; M. Cerar, blagajnikov namestnik; V. Draxler in L. Mückusch, zapisnikarja; F. Podraž in F. Ojstriš; knjižničarja; A. Mancini in K. Mohar, prisedniki. V tarifno komisijo gg.: J. Ciber, A. Jean, M. Popović; v tarifno razsodišče gg.: Fr. Demm, Fr. Korene, O. Tutta; upravitelj potovalne blagajne O. Platin. Za prihodnje leto se je sklenilo, radi obče znane draginje dosedanj tarif odpovedati.

— **Okrajni zastop Šmarje.** Cesar je potrdil izvolitev g. dr. Jos. Georga načelnikom in Frana Ferlinca podnačelnikom okr. zastopa v Šmarjah.

— **Kaj je vzrok?** Gosp. Simon Rieger v Sv. Ani kraj Trčiča je znan po celem Gorenjskem tudi kot nemškoniacionalen agitator. Na njega se nanaša naslednji razglas: Št. 4030 ex 1898. Razglasi se na občno vednost, da je bilo gosp. Simonu Riegru, rudniškemu ravnatelju v Sv. Ani pri Trčiču, s tuuadno pravokretno razsodbo z dne 25. januarja 1896, št. 3127 de 1895 kazenskim potom odvzeto priznanje oblatstveno avtorizovanega rudniškega inženerja. C. kr. rudniško glavarstvo v Celovcu, dne 14. februarja 1899. C. kr. rudniški glavar: Gleich I. r. — Na vprašanje, katero smo postavili na čelo tem vrstica, danes še ne vemo odgovora.

— **Z dežele se nam piše:** „Rokovnjači“ so bili le dvakrat uprizorjeni. Želeli bi bilo, da se še enkrat uprizore in da se to pravočasno avizira v „Slov. Narodu“ v katerem slučajju nas prihitijo mnogo v belo Ljubljano.

— **Koncert v Švicariji.** V soboto je g. Petrič, učitelj citranja, priredil v Švicariji s svojimi učenci koncert, kateri je bil jako dobro obiskan in je imel najpovolnejši uspeh. Mej mladimi citraši se je posebno odlikoval g. Stare.

— **V Zatičini se pri železniški postaji zgradi depot za sol.** S tem bo občinstvu močno ustrezno.

— **Ponesrečil je Štefan Poljšak iz Zapuž v Vipavskem okraju.** Padel je v jamo za svojo hišo in se ubil.

— **Uboj.** V noči od 20. na 21. t. m. je bil 62letni Anton Milavec v Šmihelu na Notranjskem v svoji lastni hiši ubit in to pri prepiru z nekimi, že zaprtimi znanci, v katerih družbi se je Milavec napajal z žganjem.

— **Napaden orožnik.** Na zadnji semenj v Radečah prišel je tudi Ant. Renko iz Leskovca, da bi se malo pretepal. Poskušal je uprizoriti pretep a še predno se mu je to posrečilo, ga je prijel za vrat orožnik in ga odpeljal v zapor. Na potu je aretovančev brat, Fran Renko napadel orožnika. Slednji se je moral braniti s sabljo in je napadalca tudi lahko ranil, a dveh divjakov ni mogel krotiti. Brata Renko sta srečno odnesla pete in jih doslej še ni bilo možno ujeti.

— **Cofišče pri Kranju** — Kranjčanom jako priljubljeno izletišče — je danes ponoči pogorelo.

— **„Šport“-cigarete, ki eksplodirajo.** „Edinost“ poroča: Kakor da bi se bili hudobni duhovi zarotili proti kadilcem cigaret! Sedaj so pričele eksplodirati tudi „šport“-cigarete. Dne 23. t. m. zvečer je vinotržec Henrik Tripalo kupil v trafiki na Ponte della Fabbra dve „šport“-cigareti. Komaj si je prižgal jedno, se je cigareta že razstrelila z glasnim pokom in v tem je švignil iz nje bengaličnemu ognju podoben plamen. Tripalo je vrgel cigareto na tla in jo ugasnil, stopivši na njo, ostanke pa je del v žep. Uro pozneje je prižgal drugo cigareto, s katero se je zgodilo istotako kakor s prvo. Tripalo je stvar prijavil policiji in deponiral ostanke obeh cigaret.

— **Roman iz življenja.** Pred šestimi leti izginila je iz Temešvara vdovela, zaradi svoje lepote in svojega imetja jako znana hišna posestnica Berta Frombach. Odšla je bila z nekim vinskim agentom, Rudolfom Jasenskim, kateri ji je bil obljubil zakon, pa svoje obljubo ni mogel izpolniti, ker je bil že oženjen. Berta Frombach je živela z Jasenskim nekaj časa v Celovcu, potem pa v Ljubljani. Tu je Jasenski pobral vse, kar je Berta Frombach še imela in pobegnil v Ameriko. Prevarana žena si je potem na različne načine služila kruha, dokler se ni sedaj, v razdrapani obleki in neozdravljivo bolna, povrnila v Temešvar.

* **Katoliški teolog na indeksu.** Kongregacija indeksa je zavrnila in proklela vsa dela vseučilišnega profesorja na katoliški teologiji v Würzburgu, dr. H. Schella, ker se ni hotel pokoriti v svojem prepričanju kongregaciji. Schell je jako plodovit pisatelj.

* **Defraudant samomorilec.** Na Dunaju so našli v petek zjutraj uradnika zastavnice, Otona Scheriana in njegovo ženo mrtvo. Dasi sta živela zakonca jako skromno ter nista imela otrok, pomeveril je vender Scherian tekmo let blizu 12.000 gld. Prijavil si je namreč dragoceno nakitje, katero je potem v drugič zastavil. Ker je bila v petek glavna revizija in so prišli pone-

verjenju na sled, razkril je Scherian soprogi svoj čin in ta je bila takoj pripravljena z njim umreti. Scherian se je umaknil, še predno so v uradu zvedeli, kdo je prav za prav defraudant. Pustil je pismo, v katerem je vse priznal. Scherian je ustrelil ženo in sebe.

* **Poroka kralja Klondyke.** Aleksander Macdonald, ki ima danes premoženja v vrednosti 540 milijonov kron, je bil z 20. leti še reven rudokop v Mehiki. Postal je prvi kopač zlata v Alaski (Klondyke) ter si pridobil tam do svojega 39. leta ogromno bogastva. Te dni se je oženil z neko Angležinjo v Londonu.

* **Slepar z redi.** Evgenij Nollendorf „vitez Jensteinski“ je izumil novo vrsto sleparstva z redi. V zvezi z nekima družtvoma v Peterburgu in v Bruslju, ki delata razne redove, oskrbuje „vitez Jensteinski“ le nekako agenturo, ki mu je donajala velike dobičke. Nollendorf je plačal za vsak, še tako krasno izvršen red le 25 frankov, njegovi klijenti pa so mu plačali za red in diplome po 100—600 frankov. Berolinska policija je zvedela za ta sleparstva ter jih naznanila dunajski, ki je dobri kupčiji napravila konec. Slepar bo zaprt.

* **Iz nesrečne ljubezni podivjal.** Iz Budimpešte javljajo, da se je potikalo več tednov okoli Stare Bude in okoli Christenstadt, čudno bitje, katero so smatrali nekateri za veliko opico, drugi za „gozdnega moža“, tretji pa celo za — hudiča. Strah pred to prikaznijo pa je bil največji in v mraku se ni upal skoraj nihče na ulico. Policiji pa se je posrečilo ujeti čudno bitje, ki se je skrilo v globoko jamo v gozdu. Dognalo se je, da je ujetnik nadporočnik Rudolf Kovacs iz Budapešte. Radi nesrečne ljubezni je revež povsem podivjal. Dva meseca je, da je zginil brez sledu ter se klatil po gozdu in mestni okolici strgan, zane-marjen in zaraščen v obrazu. S čim se je živil, ni znano.

Književnost.

— „**Popotnik**“. Št. 4. Vsebina: I. Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“ — II. Shod spodnještajerskega učiteljstva v Celju. — III. Iz duševnega življenja otroškega. (L. Černej.) — IV. Slovniska teorija Kernova. (Dr. J. Bezjak.) — V. Društveni vestnik. — VI. Dopisi in razne vesti. — VII. Natečaji in inserat.

— „**Slovenke**“ zvezek 4. prinaša sledečo vsebino: Zorana: „Ob spominih“, pesem. Kranjec, „Sličice z Dunaja“. R. D.: „Šuma bede“. Kristina: „Svetišče“, pesem. „Naše mlade gospodinje“. Zorana: „Bo li meni...“, pesem. „Z“. „Dvojna mera“. Dolenc: „Prevara, pesem“. „Pismo“. „Slovenki“. — Književnost in umetnost. — Raznost.

— **Praktisches Lehrbuch der slovenischen Sprache für den Selbstunterricht.** Kurzgefasste theoretisch-praktische Anleitung, die slovenische Sprache in kürzester Zeit durch Selbstunterricht leicht zu erlernen. Von Jos. Pečnik. Zweite Auflage. A. Hartlebens Verlag Wien, Pest und Leipzig. 12 pol. Cena 1 gld. 10 kr. To je že druga izdaja te jako praktične in tudi samo praktični potrebi namenjene slovnice našega jezika. Knjiga je spretno sestavljena in bo dobro služila tistim, ki se hočejo za silo naučiti našega jezika.

Telefonična in brzojavna poročila.

Nemški veleposestniki se umikajo.

Dunaj 27. februarja. Tukajšnje ponedeljsko glasilo nemško-liberalnih veleposestnikov prijavlja danes članek, s katerim, čeprav le posredno, zavrača znana izvajanja grofa Stürgkha v graški Tagesposti. List izjavlja, da obsojajo veleposestniki intrinsigentno politiko, in obžalujejo, da je v nekaterih nemških krajih in krogih zavladalo nepatrijotično mišljenje.

Dolenjeavstrijski deželni zbor.

Dunaj 27. februarja. V današnji seji je bil deželnemu zboru predložen načrt o volilni reformi. Po tem načrtu se ustanovi nova kurija z 12 mandati, kateri pa se deloma odvzame mestni kuriji. Na predlog dr. Luskandla je deželni zbor protestoval proti porabi § 14. za uveljavljenje budgeta, rekrutnega zakona in nagodbe.

Nemški shod v Opavi.

Dunaj 27. februarja. Včeraj se je tukaj vršil nemški „Volksstag“, na katerem

so govorili Kaiser, Menger, Demel in Lecher. Tožili so bridko o poslovanjenju Nemcev in protestovali proti rabi § 14. Lecher se je izrekel za carinsko unijo mej Avstrijo in Nemčijo. Shod je bil precej pičlo obiskan in sploh ni bilo pravega zanimanja.

Novo ogersko ministerstvo.

Dunaj 27. februarja. Danes so novi ogerski ministri, na čelu jim Szell, storili prisego. Ogerski uradni list prijavlja danes 17 lastnoročnih pisem cesarjevih, s katerimi se odpuščajo stari in imenujejo novi ministri. Razen Banffyja sta odstopila samo dva člena njegovega ministerstva. Vsi drugi ostanejo. Nova sta trgovinski minister Hegedüs in pravosodni minister, dr. Aleksander Pócs. Banffyju je cesar podelil veliki križec Štefanovega reda in mu z jako laskavimi besedami izrazil svojo zahvalo. Lukacs je dobil veliki križec Leopoldovega reda.

Grof Rechberg.

Dunaj 27. februarja. Na svojem gradu pri Kottenhofu na Dolenjem Avstrijskem umrl je v noči od sobote na nedeljo v starosti 93 let grof Ivan Rechberg, kateri je bil postal l. 1859. minister zunanjih del in bil tudi nekaj časa ministerski predsednik, dokler ni na to mesto stopil nadvojvoda Rainer. Odstopil je l. 1864. Od tedaj je samo še dvakrat javno nastopil: leta 1873, ko se je v gospodski zbornici oglašil proti Lasserjevi volilni reformi in pozneje, ko se je vpri barona Khuna reorganizaciji armade. Rechbergovo truplo se prepelje na Ogersko.

Prepovedan shod.

Praga 27. februarja. V Češki Lipi nameravali so Nemci prirediti dne 15. marca velik ljudski shod, na katerem naj bi bil govoril Wolf. Delali so priprave, da postane ta shod pangermanska demonstracija, a vlada je shod prepovedala.

Nesreča.

Curih 27. februarja. Pri kopanju tunela skozi Jungfrau se je primerila dinamitna eksplozija; 6 italijanskih delavcev je bilo ubitih.

Mirovna konferenca.

Rim 27. februarja. Car je sporočil papežu svoje obžalovanje, da se mu ni posrečilo doseči, da bi bil papež povabljen, poslati na mirovno konferenco svojega zastopnika.

Francoska kriza.

Pariz 27. februarja. Preiskava v protistorih protisemitske lige ni spravila nobenega dokaza na dan, da je eksistiral kak komplot.

Pariz 27. februarja. Listi javljajo, da bo preiskava proti Derouledu trajala še več dnij.

Vojvoda d' Orléans.

Turin 27. februarja. Iz Belgije iztirani vojvoda Filip d' Orléans je prišel včeraj sem in ostane tu. Zajedno je prišla sem mala armada — francoskih detektivov.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

V.

Prodajalnic za novošegno blago bilo je v mestu že davno dosti; a v eni in isti hiši klavirje in papir, pajčelane in svetilke, palice in preproge kupiti; v eni in isti hiši japonsko blago in mramornate vaze, nogavice in denarnice, indijski schawli, gledališka kukala in otroški vozički — tega še ni bilo. Vrh tega bilo je tudi v notranjem oskrbovanji cela vrsta hvale vrednih novostij. Nihče ni nadlegoval obiskovalca z vprašanji po njegovih željah; nihče ni opozarjal mimo gredoče, da skrbno in okusno zložene stvari niso samo za to razstavljene, da se občudujejo, temveč da se kupijo, saj v resnici dobro in vredno blago ne potrebuje nobenega poveljevanja. Nastavljenci dali so zadovoljno pojasnila na vsako vprašanje. Ako je kdo želel iti v kako višje nadstropje ali h kacemu posebnemu oddelku, vzdignjen je bil s pomočjo elegantnega voznega stola ter peljan, kjer si je izvolil kaj ogledati. Posebno prijetno pa je bilo to, da je imela vsaka, bodisi velika ali majhna stvarica prilepljen list z razločno napisano ceno. Nikomur torej ni bilo treba vpraševati in pripovedovati, da mu je ta ali ona stvar predraga. Stopil je k mizi, si ogledal izloženo blago, si dal še večjo izber predložiti in željno ali našel ali šel naprej brez skrbi, da zdaj vsi pla-nejo nanj ter ga nadlegujejo in mu to ali ono vsiljujejo.

Asta, Roza in Štefanija se niso mogle vsemu dovolj načuditi. Hodile so po širokih koridorih, občudovale tu kak krasen klobuk, tam dragoceno pahljačo, ter se v brezštevilnih zrcalih ogledavale koliko bi zamogle še na lepoti pridobiti.

Kako more pač taki ženski pri srcu biti, si misli Roza, med tem, ko se vstavi pred oddelkom „angleških jopice“. Dve dami, jedna starejša in nje hči, nameravali sta menda si eno izbrati. Jopico za jopico dal je pomočnik po slugi prinesiti in kos za kosom je morala mlada deklica pomeriti. Vsaka posebej se skrbno zapne, tu malo potegne, tam malo pogladi, in zdaj se predstavi živo obešalo preudarjajočim pogledom obeh dam. Seveda pristojna temu krasnem stasu jedna jopica ravno tako izvrstno, ko druga in radi tega je težka odločitev. In „deklica“ obrača se že v devetnajsti angleški jopici in mati in hči še vedno nista odločeni.

S pomočjo dvigljivega stola dale so se dame v višje nadstropje potegniti, kjer se je nahajal oddelk za solnčnike. Med tem ko jim je neki mladenič razkazoval brezštevilno solnčnikov najrazličnejših barv, ozrla se je Štefanija v sosedni oddelk: oprava za hribolazce. Malo da ji ni ušel vesel vzklik iznenadenja, videla je namreč tam nje dobro znano, visoko vitko postavlo s kodrastimi rumenimi lasmi z lepo polno brado — v resnici bil je tenorist. Je-li hotel na popotovanje? Ogledoval je ravno majhen kovčeg, ki mu pa gotovo ni ugajal. A čudno, položil ga ni na prodajalno mizo, marveč v omaro, iz katere je bil vzet. S početka nameravala se je popolnoma slepo narediti; a pri odhodu mislila se je ozreti nanj le z jednim pogledom.

A kje je imel svoj klobuk? In kako je hodil tu okrog? Zdaj je pomaknil kaj s poti, zdaj zopet kaj pospravil, konečno celo neko ogrinjačo zvil. Če je to grdo stvar kupil, kar je pa pri njegovem dobrem ukusu do cela neverjetno, naj bi vendar kak pomočnik ali sluga to zavil! V resnici, videti je bilo, kakor da bi bil tu doma.

Za trenotek so se ji kar misli ustavile; samo gledala je, naporno gledala, mej tem ko sta sestrji izbirali solnčnik, ne zmené se zanjo. (Dalje prih.)

Darila.

„Dijaški kuhinji v Kranji“ so v času od 16. novembra 1898 do vstetega 14. februarja 1899 izročili, oziroma doposlali p. n. gospodje, dame, uradi in družbe naslednje darove: Gosp. deželni predsednik ekselencia baron Viktor Hein 30 gld., Peter Majdič v Jaršah 10 gld., župni upravitelj Jak. Strupi iz Goričice 5 gld., durakisti pri Pet. Mayr-ju 1 gld. 10 kr., okr. zdravnik Edv. Globočnik v Cerkljah 3 gld., županstvo Bled 10 gld., durakisti pri Pet. Mayr-ju v 3 večerih priigrali 3 gld. 70 kr., in zopet durakisti 1 gld. 30 kr., Jos. Prosenc iz Ljubljane 5 gld., župnik Anton Dolinar iz Lučine 1 gld., mestna občina Kranj namesto jubilejske slavnosti 200 gld., gg. inženirji honorar za oceno vodovodnih načrtov za mesto Kranj 50 gld., Tomo Pavšar skupilo za les v napravo stopnjic v Dol 10 gld., profesorski kolegij za mesec december 6 gld., županstvo Predvor ob priliki cesarskega jubileja 20 gld., jubilejski brzojavar 50 kr., Marija in Jeanneta Zhismann 6 gld., Ivan Gražar iz Šentjurja namesto zastave ob cesarski petdesetletnici 5 gld., dr. Perne iz zapuščine bivšega kurata pri sv. Joštu Fr. Tavčarja 8 gld., durakisti pri Mayr-ju 1 gld. 30 kr., vpok. župnik Anton Zorman iz Kamnika 2 gld., župnik Ivan Čebašek iz Črnega Vrha 5 gld., Neimenovan iz Sore 1 gld., profesorski kolegij za januar 5 gld. 50 kr., M. Florian: dobitke pri piké-ju 55 kr., dr. Travnar, drž. pravd. nam. iz Ljubljane 4 gld., „Fran Vzan Kartuzijan, da bi kaj pesnikov dal nam Kranj“ 6 gld., „nezgoda“ P. M. 18 gld., in A. L. 2 gld., durakisti pri Pet. Mayr-ju 60 kr., taisti 50 kr., Alojz Pavlin iz Pedbrezij 12 gld., Franc Roblek iz Kranja 5 gld., Matija Bobnar iz Lahovič 33 kr., „za novo leto“ župnik Ivan Kregar iz Javorij 2 gld., gsp. Ljudmila Dolenz 5 gld., durakisti pri P. Mayr-ju 50 kr., „gostač iz kota“ pošta Šentjur 3 gld., župnik Jan. Molj, iz Stranj 5 gld., županstvo občine Mošnje 10 gld., durakisti pri Pet. Mayr-ju 70 kr., profesorski kolegij za februar 5 gld., taisti durakisti 51 kr., občina Smlednik 10 gld., župan Ant. Burger iz Hra 5 gld., „vesela družba pri „Golarju“ 6 gld., „lepi Neapolitanki“ nabrali na maskaradi kranjske italnice 16 gld. 2 kr., župan M. Barle iz Luž 4 gld., in Anton Zupan, posestnik na Praprotni Polici 1 gld. — Odbor „Dijaške kuhinje v Kranji“ izreka tem potom vsem p. n. dobrotnikom svojo najiskrenejšo zahvalo za njihove velikodušne darove, kateri so vavodu ob veliki potrebi tako dobro došli. Bog povrni stotero! Tekom minulega šolskega polletja dobivalo je 95 in koncem tečaja še 76 dijakov v kuhinji hrano, za katero se je potrosilo 1461 gld. 69 kr.; vsi ostali podpiranci so v prvem tečaju v šoli dobro vspevali in je mej njimi 22 odličnikov, — zato so ti marljivi mladenči vredni tudi nadaljnjega podpore, za katero odbor „Dijaške kuhinje“ slavno in do-brotljivo občinstvo prav ponižno prosi.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 66.

Dr. pr. 927.

Gostovanje g. Kullich- dr. Linhartove, bivšega člana opere v Bratislavi.

V torek, dne 28. februarja 1899.

AIDA.

Velika opera v štirih dejanjih. Spisal Ghislanzoni. Poslovenil Janko Leban in Aleksij Nikolajev. Glasbo zložil Giuseppe Verdi. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Režiser g. Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7 1/2 uri. — Konec po 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. peh. polka Leopold II. št. 27.

V četrtek, dne 2. marca: „Vojni načrt“.

Meteorologično poročilo.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
25. 9. zvečer	743.0	-4.4 sr. svzhod	jasno			
26. 7. zjutraj	742.6	-8.0 sr. svzhod	jasno			
2. 2. popol.	741.1	1.2 sl. jug	jasno			
9. zvečer	742.6	-2.9 sr. jvzhod	jasno			
27. 7. zjutraj	744.6	-7.0 sr. svzhod	jasno			
2. 2. popol.	744.1	1.0 sl. jvzhod	jasno			

Srednja temperatura sobote in nedelje -3.3° in -3.2°, normale: 0.8° in 0.9°.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah.	101	gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101	05	„
Avstrijska zlata renta.	120	30	„
Avstrijska krona renta 4 1/2 %.	101	55	„
Ogerska zlata renta 4 1/2 %.	119	85	„
Ogerska krona renta 4 1/2 %.	97	80	„
Avstro-ogerske bančne delnice.	918	—	„
Kreditne delnice.	359	60	„
London vista.	120	37 1/2	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	58	97 1/2	„
20 mark.	11	77	„
20 frankov.	9	55	„
Italijanski bankovci.	44	30	„
C. kr. cekini.	5	67	„

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERŠEC, Ljubljana, Šelenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 3 in 5 gld.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Cur h. Geneve, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curia, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. (1)

Bčenee

se vsprejme v izdelovalnici pil na Martinovi cesti štev. 68.

Tudi se odda istotam (359-2)

stanovanje.

V najem se dá takoj vrt z rastlinjakom v Spodnji Šiški št. 66.

Poižve se pri lastniku v gostilni „Pri združenji“ v Spodnji Šiški. (361-3)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzamam in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riš, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljate v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 80 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. hrmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike razpošiljem rado voljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (337-44)

Tudi sprejemam zastopstva in vankeja ta posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulici San Francesco štev. 6.

Št. 6640.

Razglas.

V zmislu §. 15. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887. leta, štev. 22 dež. zak.) naznanja se javno, da so

imeniki volilnih upravičencev

za letosnje dopolnilne volitve v občinski svet sestavljeni in da se smeje od poputrajšnjem naprej skoz 14 dni tukaj pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženi ugovori bo razsojal občinski svet.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 18. februarja 1899.

Semena

vseh vrst, zanesljivo kaljiva

priporoča trdka

Ivan Perdan

v Ljubljani.

(355-2)

Zrebanje nepreklicno
dne 18. marca 1899.

1. glavni dobiček 100.000 kron
2. glavni dobiček 25.000 „
3. glavni dobiček 10.000 „

vrednosti z 20% odbitka v gotovini.

Dunajske srečke à 50 kr. J. C. Mayer v Ljubljani.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice 9

sta popolnoma na novo asortirala zalogo z dražestnimi

novostimi

za spomladno in poletno sezono.

Skladišče originalnih pariških in berlinskih modelov.

(378-1)

Dne 1. marca

se bode odprla nova trgovina za modno in manufakturno blago in za krojaške potrebščine

„pri novi tovarni“

pod firmo **Konrad Schumi & Co.** v Ljubljani, Špitalske ulice štev. 9, v Filipovem dvorcu.

Imenovana firma ima geslo, da bode imela vedno največje tudi inozemsko damsko blago in oddajala vse predmete po čudovito nizkih tovarniških cenah.

Oprta na za temelj vzeto podlago, prodajati dobro blago po ceni, se usojata podpisanca nadejati se prav obilega obiska in beležita z veleštovanjem

(372-2)

Konrad Schumi & Co.